

ORĘDOWNIK ŚMIGIELSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem świąt. — Przedpłata miesięcznie z przyniesieniem 175 mk., w agencjach miesięcznie 160 mk. Numer pojedynczy 7 mk. niedzielny 10 mk. TELEFON nr. 65 Skrzynka poczt. 13.

OGŁOSZENIA STAROSTWA, KOMISARJATÓW,
MAGISTRATÓW ORAZ WŁADZ POLICYJNYCH
SA PRAWOMOCNE.

Cena ogłosz.: za 1-lin. wiersz petyt. 20 mk., w części urzędowej lub reklamowej 40 mk. Adr. Admin. i Red. Śmigiel - Wielkopolska. Pocztkont. czek. A. Klóskowski w Poznaniu nr. 160 006, w Wrocławiu (Breslau) nr. 7283.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenie

Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w przedmiocie rozciągnięcia kontroli sanitarnych nad osobami przybywającymi ze wschodu.

Na podstawie art. 3 p. c. i art. 8 ustawy z dnia 14. lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. Ust. Nr. 61 poz. 388) art. 24 ustawy z dnia 25. lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych występujących na gminie (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 402) oraz w myśl art. 11 p. 2 i 3 tejże ustawy w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie osoby przybywające z obszarów Województwa Nowogrodzkiego Polskiego i Wołyńskiego, Litwy Środkowej, Litwy Kowieńskiej oraz z republiki Rosyjskiej Białoruskiej i Ukrainskiej na stały lub dłuższy pobyt, uważa się aż do odwołania za wzbudzające podejrzenie co do chorób zakaźnych art. 2 ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych).

§ 2. O przybyciu osób wymienionych w par. 1. niniejszego rozporządzenia należy zgłosić nie później niż w terminie 24 godzin od chwili przybycia do właściwego urzędu gminnego względnie magistratu. W miastach gdzie istnieją Powiatowe Urzędy Zdrowia zgłaszać się należy do lekarza powiatowego.

W miastach Warszawie, Lwowie i Krakowie zgłoszenia i zawiadomienie należy składać w magistratach.

§ 3. Obowiązek zgłoszenia obciąża

- a) osoby przybywające,
- b) głowy rodziny lub osobę na której pieczy znajduje się przybyły,
- c) gospodarz mieszkania lub zastępującą tegoż osobę właściciela, administratora lub rządcę majątku lub domu dokąd osoby wyżej wskazane przybyły.
- d) urzędników i funkcjonariuszów państwowych i komunalnych,
- e) kierowników wszelkich zakładów przemysłowych i handlowych, fabryk warsztatów

statków, tratur itp. jak również hotelów pokoiów umeblowanych zajazdów i gospód, kierowników robót gromadnych rolnych, leśnych itp. wreszcie każdego, kto miał styczność z osobą przybyłą i wiedział iż osobą ta władza właściwych o przybyciu nie zawiadomiła.

Obowiązek zgłoszenia obciąża osoby wyszczególni wyżej w kolejnym paragrafie wyliczenia.

§ 4. Zgłoszenie winny skutecznie osoby przybyłe osobiście inne osoby na piśmie, a w razie niemożności piśmiennego zgłoszenia ustnie.

§ 5. O przybyciu osób w § 1 wymienionych urzędy gminne wzgl. magistraty obowiązane są zawiadamiać natychmiast lekarza powiatowego, a w razie stwierdzenia, że osoba przybyła jest chorą, zawszyna lub wogóle niechlujną donieść o tem lekarzowi.

§ 6. W razie stwierdzenia przez lekarza powiatowego że osoba przybyła jest chorą na chorobę zakaźną osoba ta powinna być podana przymusowemu leczeniu a w razie stwierdzeń wszawicy lub ogólnej niechlujności przymusowemu oczyszczeniu.

§ 7. Po utrzymaniu, doniesienia lub ogłoszenia osób wyżej wymienionych lekarz powiatowy może wydawać w mierze potrzeby zarządzenia zgodnie z art. 10. 11. i in. ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 402) oraz otrzymania instrukcjami.

§ 8. Osoby wymienione w § 1. niniejszego rozporządzenia a nie poddane przymusowemu leczeniu winny zgłaszać się osobiście w ciągu 21 dni od chwili przybycia w odstępach pięciodniowych do urzędów wskazanych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Osoby wymienione w § 1 zmiany miejsca zamieszkania przed upływem 21 dni od czasu przybycia winny zawiadomić urzędy wskazane w § niniejszego rozporządzenia zgłaszając się nadal aż do upływu tego terminu w urzędach właściwych dla nowego miejsca pobytu.

§ 10. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 10.000 marek lub aresztem do 3 miesięcy. Kara pieniężna i kara aresztu, mogą być zastosowane jednocześnie.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelny Komisarz

Do Spraw Walki z epidemjami (—) Godlewski.

Śmigiel, dnia 17. III. 1922 r.

Starosta, Kopezyński.

Odezwa.

Ponieważ mimo mego upomnienia kilka majątków nie dostarczyło dotychczas żyta na chleb dla ubogich powiatu, wzywam tą drogą o uiszczenie się z obowiązku tego najpóźniej do końca bieżącego miesiąca. Po terminie tym będę zmuszony opublikować nazwy tych majątków, które swych zobowiązań nie wypełniły.

Kopezyński, starosta.

Niniejszem podaje do ogólnej wiadomości, że Nadleśnictwo Państwowe w Lesznie niebędzie więcej drzewa opałowego po niższej cenie dla ludności niezamożnej wydawać.

Wobec tego unieważniam wszelki wnioski nadesłane w ostatnim czasie w tej sprawie tudzież i proszę by wniosków tego rodzaju nie stawiano, ponieważ takowe niebędą uwzględnione.

Pp. sołtysów gminnych i przełożonych obszarów dworskich wzywam podać powyższe interesowanemu osobom do wiadomości.

Śmigiel, dnia 20. III. 1922 r.

Starosta, Kopezyński.

Pomiędzy świniami dominjum Koszanowa wybuchła czerwonka.

Śmigiel wschód, dnia 21. III. 22.

Komisarz obwodowy. Markowski.

CZEŚĆ NIURZĘDOWA,

za którą Redakcja bierze odpowiedzialność.

Przystępujemy do Towarzystwa Obrony Kresów Zachodnich!

Zw. Obr. Kr. Zach.

Likwidacja własności niemieckiej.

Interesujących się bliżej sprawą likwidacji uprasza się o dostarczenie zebranych materiałów i wiadomości Sekcji Gospodarczej Towarzystwa Powiatowego Zw. Obr. Kr. Zach. na ręce Komitetu Obr. Kr. Zach. w Śmiglu.

(Ciąg dalszy).

Do zgłoszenia majątków, praw i interesów byli obowiązanymi właścicielami, dzierżawcy, użytkownicy, umowni i faktyczni posiadacze, depozytariusze, dłużnicy, wierzyciele, zarządcy, kuratorzy, pełnomocnicy (także sądowni w procesach sądowych), zarządy lub dyrekcje spółek, towarzystw i stowarzyszeń. Niezgłoszenie majątku, prawa lub interesu, ukrywanie, uszkodzenie, niszczenie, usuwanie lub podanie zgłoszenia niezgodnego z rzeczywistością jest karane grzywną i aresztem lub więzieniem. W b. dzielnicy pruskiej wymierzać należy karę aresztu do 6 tygodni lub więzienia do 6 miesięcy i grzywnę do miliona marek, lub jedną z tych kar, w innych dzielnicach karę aresztu od dni 7 do 6 miesięcy, lub grzywnę od 100 do miliona, lub też obie te kary.

Majątki, prawa i interesy podlegające zgłoszeniu w myśl ustawy nie mogą być alienowane, obciążane, wydzierżawiane, wywołane poza granicę Państwa Polskiego, a wierzycielności spłacane.

W miarę otrzymania deklaracji właściwe władze wyżej wymienione winne je przesyłać do Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

2) Komitety Likwidacyjne.

Dla przeprowadzenia likwidacji własności niemieckiej zostały utworzone przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym dwa Komitety Likwidacyjne, jeden dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej —

z wyjątkiem b. dzielnicy pruskiej, z siedzibą w Warszawie, drugi dla byłej dzielnicy pruskiej z siedzibą w Poznaniu. Na czele Komitetu w Warszawie jest prezes Główn. Urzędu Likwidacyjnego, w Poznaniu komisarz Gł. Urzędu Likwidacyjnego. W skład Komitetów wchodzi: delegat Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, delegat Ministerstwa Spraw Zagran. i delegat tego Ministerstwa, do właściwości którego należy likwidowany majątek, oraz delegat Gł. Urzędu Ziemskiego, o ile jest likwidowana nieruchomości ziemiska. W skład Komitetu w Poznaniu wchodzi delegaci odpowiedzialnych departamentów Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, o ile wyliczany obiekt nie podlega władzom centralnym.

Do zakresu kompetencji Komitetów Likwidacyjnych w myśl ustawy sejmowej z dnia 15. VII. 20 r. należy: 1) kwalifikowanie do likwidacji majątków, praw i interesów niemieckich, 2) decyzja o sposobach prowadzenia likwidacji, 3) przeprowadzenie samej likwidacji, 4) zwalnianie od niej, 5) wydawanie wszelkich zarządzeń związanych z likwidacją. Postanowienia Komitetu nie ulegają zaskarżeniu i jako ostateczne podlegają wykonaniu narówni z prawomocnymi wyrokami sądu. Komitet Likwidacyjny ma prawo powoływać rzeczoznawców.

3) Sposoby likwidacji.

Na mocy ustawy sejmowej z dnia 15. VII. 20 r. istnieją 3 sposoby likwidacji własności niemieckiej:

- 1) Przez zbycie majątku prawa, lub interesu przez samych właścicieli w drodze dobrowolnej umowy, 2) przez zatrzymanie ich na rzecz Państwa, 3) przez zarządzanie sprzedażą przymusowej.

Deklaracje osób i spółek, towarzystw i stowarzyszeń co do majątków, praw i udziałów, podlegających likwidacji, po zarejestrowaniu takowych przez właściwe władze administracyjne, są przesyłane do Głównego Urzędu Likwidacyjnego. O sposobie likwidacji decydują Komitety Likwidacyjne, po uprzednim zasięgnięciu opinii zainteresowanych Ministerstw

wzgl. Departamentów b. dzielnicy pruskiej i Głównego Urzędu Ziemskiego, o ile chodzi o majątek ziemski. Za właściwe Ministerstwo uważa się:

- 1) w stosunku do majątków rolnych i leśnych — Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych,
- 2) w stosunku do majątków przemysłowych i handlowych — Ministerstwo Przemysłu i Handlu, 3) w stosunku do kapitału, walorów i wierzytelności oraz instytucji finansowych — Ministerstwo Skarbu,
- 4) w stosunku do kolei żelaznych — Ministerstwo Kolei Żelaznych, 5) w stosunku do zakładów i urządzeń użyteczności publicznej, oraz innych nie przewidzianych wyżej przedmiotów i praw majątkowych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, 6) w stosunku do wszystkich z wyjątkiem kolei żelaznych majątków praw i interesów na terenie b. dzielnicy pruskiej — Ministerstwo b. dz. pr.

Po przeprowadzeniu unifikacji, kompetencje Ministerstw b. dzielnicy pruskiej przejdą na odnośne centralne Ministerstwo. Komitet Likwidacyjny wyznacza wymienionym urzędom termin, w ciągu którego mają one przedstawić swe wnioski co do sposobu likwidacji oraz warunków jakim powinien odpowiadać nowonabywca, w razie postawienia wniosku o likwidacji w drodze dobrowolnej sprzedaży przez właściciela.

Wnioski swe co do likwidacji poszczególnych majątków, praw lub interesów właściwe Ministerstwo wzgl. Departament przekazuje Komitetom Likwidacyjnym, po uprzednim porozumieniu się z Ministerstwem wzgl. Departamentem Skarbu. Termin, w ciągu którego poszczególne Ministerstwa są obowiązane wypowiedzieć swą opinię, Komitet Likwidacyjny w Poznaniu określił na trzy tygodnie, termin — zaś w ciągu którego Ministerstwo Skarbu winno dać odpowiedź na zapytanie zainteresowanego Ministerstwa oznaczone na 2 tygodnie.

Ciąg dalszy nastąpi.

